

Takratni major Mitja Ribičič sestavil prve sezname za aretacije v Celju 1945. Načelnik OZNE za Celje je 16.05.1945 napisal sledeče poročilo:

A to ni dovolj velik dokaz, da uradna oblast končno zasliši Ribičiča?

»Razpad nemške vojske je bil v Celju dne 08.05.1945. Naši politični aktivisti so prišli v mesto zjutraj, ko so se nemške enote nahajale v mestu. Organizirala se je takoj NZ (Narodna zaščita, opomba R.L.) iz legalcev, katera je takoj začela uvajati red, ter zastražila najvažnejše vojaške objekte. Od naših organov je bila na mestu samo tov. Tatjana (Tatjana Jezernik, opomba avtorja R.L.), popoldne pa je prišel tudi Tomaž (Forte Karel, opomba avtorja R.L.). Prve aretacije so se pričele vršiti že isti dan zvečer s pomočjo enote Kozjanskega odreda, ker še vojske NO (KNOJ – VDV, opomba avtorja, R.L.) ni bilo v mestu.

Takoj prvi moment so se pojavile razne težkoče v zvezi z aretacijami. Prvo kar je bilo nismo imeli popolnih spiskov in seznamov ljudi katere je bilo treba aretirati ali izseliti v koncentracijska taborišča. Naš bivši okrožni forum je imel zelo malo pogleda nad samim centrom in to vsled tega, ker je bil centar predan našemu forumu le kratko dobo pred kapitulacijo (en mesec). Do sedaj nam je bil glavna opora seznam, katerega smo dobili od tov. Majorja Cirila (Mitja Ribičič, opomba avtorja R.L.).

Največ težkoč pa nam jih je delala in nam še dela vojska. Prve dni so se kretale skozi mesto nepregledne kolone ustašev (oboroženih) v smeri proti Vojniku in Dobrni. Marsikje je prišlo do raznih spopadov, vsled česar nismo mogli v tako polni meri izvrševati naših nalog. Od 12 t.m. pa so se pričele kretati 1. in 3. JA (Jugoslovanska armada, opomba avtorja, R.L.). Tu moramo zabeležiti precej nepravilnosti od strani naših enot 1. In 3. Armije. V splošnem je civilno prebivalstvo doživelo precejšnje razočaranje vsled neštevilnih tatvin in nasilstev. Politično delovanje je v veliki večini onemogočeno, kajti civilno prebivalstvo si ne upa na noben sestanek in niti na javne prireditve, katere priredi vojska ali politična linija. Ljudje se izgovarjajo, da morajo ostati doma, da čuvajo svoje imetje. Zelo so številni slučajji vlamljanja v privatna stanovanja, katerega izropajo ali pa zasedejo. Predvsem pobirajo razne dragocenosti. Ljudem na ulicah pobirajo ure, prstane itd. Konkreten primer bi navedel, da je neki vojak vprašal civila: »Koliko je ura?« Čim je on pokazal uro in povedal, mu je jo vojak vzela. Takih in sličnih primerov je nešteto. Dogodil se je tudi primer, ko je neki vojak zahteval pri civilu, da mu odpre stanovanje, ga je ustrelil, ker mu stanovanja ni takoj odprl. V bližini se je nahajal vojak NO kateri je bil vsled tega

prisiljen dotičnega vojaka ustreliti. Veliko dela in neprilik so nam naredili s tem, ker so vlamljali v stanovanja, trgovine in razna podjetja, katera smo zapečatili, da izvršimo detaljne preiskave, ker jih trenutno nismo mogli, vsled pomanjkanja odgovornih ljudi, ki bi to delo izvršili. Eno izmed najtežjih vprašanj je vprašanje motornih vozil, predvsem tovornih. V svrhu naših potreb smo si nabavili dovoljno število motornih vozil, tako tudi tovornih avtomobilov, katere pa so nam enostavno zaplenile in odpeljale enota prve in tretje JA. Način odvzema je bil ta, da so na cesto enostavno ustavili avtomobil, prisilili šoferja z orožjem, da se odstrani ter nato avto odpeljali. To se je dogajalo kljub temu, če se je nahajal zraven organ OZNE kajti oni niso gledali nobene legitimacije. Tak primer se je zgodil tov. Leonu (Kladivar Jože, opomba R.L) in tov. Tatjani (Jezernik Tatjana, opomba R.L). Vsled tega smo bili zadnjikrat v resni zadregi, ker nismo imeli tovornega vozila za prevoz aretirancev v Ljubljano. Taki slučajji so se dogajali vsem političnim forumom in ravno tako bataljonu NO ter komande mesta. O vseh teh napakah in nepravilnostih smo razpravljali z različnimi funkcionarji teh armad in ravno tako s partijskimi forumi, vendar se še do danes ni nič izboljšalo v tem pogledu...."